

Akademický rok 2024/2025

Diplomová práce – posudek vedoucí

Jméno a příjmení studentky: Anežka Součková

Název práce: The Virgin, the Bitch, the Witch

Slovní hodnocení:

Anežčiným dlouhodobým zájmem je bahno. Netroufám se ptát se proč. Když vidím autorčin přesvědčený výraz, dotazovat se na důvody přestává být důležité. Společné hovory spíš soustředíme na to, jak, kudy, čím a co.

Bahno se stalo nositelem již několika výpovědí. Sehrálo svou roli v různých formách, bylo pojátkem stránek autorské knihy, objektem uměleckého výzkumu, kreseb i materiálových pokusů, tématem poetických textů, aktérem performance a nyní i krátkého filmu. V jeho těžko uchopitelné matérii Anežka nachází útočiště pro svoje úvahy o podobě světa, ve kterém se necházíme. Bahno je esencí života, je hmotou, z které pocházíme a zároveň svoji nespektakulární podobou skrývá svou důležitost. Je odpadem i biomasou. Je skvrnou na botě i stavebním kamenem. Bahno je vším a ničím zároveň.

Anežka své studium započala v Ateliéru kresby a grafiky. Společně s rostoucím zájmem o prostorové a intermediální formy se po prvotní stáži přesídlila do Ateliéru intermédií. Chuť své bahnitě texty oživit vyústila v živé performativní čtení, kde sama sebe bořila do aranžované louže. Na začátku projektu přitom stál jednoduchý obraz, který autorka nemohla dostat z hlavy, a to vize měkkých a příjemných růžových ponožek umazaných od bahna. Naučit se důvěřovat vlastní intuici je jednou z nejcennějších schopností umělkyně. Nevím, jak takovou dovednost učit jinak, než snahou o podporu. Anežku však tolik učit netřeba, má rozhodnuto. *Ponožky mají být růžové. Samozřejmě. Není důvod k pochybám.* S radostí přikyvuji.

Autorka má hluboký vnitřní svět plný obrazů, jazyků a přístupů, které nehodlá kompromitovat. Jedním z nich je i feministický úhel pohledu, který v posledním roce prohloubila o důslednější teoretický základ. Vlastní strachy i vztek, formující se vnějším tlakem na heteronormativní podobu dospělého života ženy, postupně formovala do nových obrazů, které doprovázela čerstvě objevená chuť natočit film. Výsledný projekt, ač překvapivě ambiciózní, se podařilo dotáhnout do zdárného konce. Všechny vysněné obrazy, které byly pečlivě zaneseny na stránkách jejích režisérských červených desek, jste mohli*y právě shlédnout v krátkém hraném filmu *The Virgin, the Bitch, the Witch*.

V necelých dvaceti minutách se nám odkrývá podivný příběh ženy, hlavní protagonistky, jejíž věk těžko odhadnout. Na mysl mi přichází nešťastný termín „stará mladá“. Společensky konstruovaný stres spojený s

nevyhnutelným dosažením 30. jubilea, je zajímavým životním milníkem, který znamená mnoho a také nic. Přesto se nemůžeme zbavit pocitu, že do 30ti bychom měli*y něco stihnout. Autorce se ono neuchopitelné *něco* daří vykreslit v surreálních scénách, kdy prapodivnou moderátorku neznámého multilinguálního pořadu doslova zahrabává pod zem. 30ti leté tělo je na cestě stát se bahnem. Pečlivě napsaný scénář a konstruované scény se v závěru filmu uvolňují do bláznivé narozeninové oslavy. Kamarádstvo chystá dort, který je svým umístěním na silnici odsouzen k zániku. Pozvané hostky*hosti se baví a jejich radost zdá se být upřímná. Sdílená radost ze společného stárnutí se jeví jako jediný způsob, jak se v dnešním světě nezbláznit.

Textová část diplomové práce je hluboce ponořena do samého procesu vzniku filmu. Jedná se o podrobnou analýzu filmtvorných prvků i symbolických aspektů vyprávění. Chybí zde však schopnost odstoupit od díla a zasadit jej do širšího uměleckého a teoretického kontextu. Tuším, že důvodem může být příliš velké nadšení ze samotného uměleckého procesu. Přesto bych velmi uvítala, kdyby autorka důsledněji uvedla, jakou literaturu či teoretické zdroje při psaní scénáře zvažovala nebo využila. Ne kvůli legitimizaci, ale kvůli možnosti sdílení a dalšího porozumění.

Diplomovou práci Anežky Součkové považuji za citlivé a zároveň působivé zpracování vlastního prožívání procesu stárnutí. Podařilo se jí uplatnit své intermediální tendence, které se spojily do podoby hraného filmu. Úspěšně v něm zastala roli performerky, režisérky, kameramanky, literátky a hudebnice. Odvážně se pustila i do střihové skladby a postprodukčního procesu filmu. Výsledné dílo vykazuje autorskou integritu, důvěru v obraz a cit pro kompozici, rytmus i humor. Sama autorka má z filmu radost a to považuji za velmi cenný výsledek studia.

Otázky k rozpravě:

Textová část práce je spíše podrobným popisem procesu a osobních motivací. Bylo záměrem vynechat umělecký a teoretický diskurz? Pokud ano, proč? Pokud ne, jaké*jací autoři a autorky byli*y pro film inspirací?

Film je prezentován v klasickém kině bez prostorové instalace. Co pro tebe znamená rozhodnutí promítat dílo tímto způsobem? Zvažovala jsi i jiné formáty uvedení?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

MgA. Valentýna Janů

Datum:

3. 6. 2024